

un avís. En este Consell no funcionem ni per avisos, ni per amenaces, ni per xantatges. Igual això passa on governen vostés i *crea el ladrón que todos son de su condición*, però ací estes coses, senyoria, no passen. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Té la paraula l'il·lustre diputat Miguel Pascual.

El senyor Pascual Pérez:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor presidente, hace un mes mi grupo parlamentario le preguntaba si aprobaba que el vicepresidente de cuota de Podemos se «marcase un Dalmau» y eludiese sus obligaciones de responder a la labor de control que efectuaba la cámara para dedicarse exclusivamente a insultar.

La semana pasada, la entrada «marcarse un Dalmau» adquiriría una nueva acepción en el diccionario, ahora «marcarse un Dalmau» también vale para aquellos *consellers* que huyen; huyen, cuando el parlamento valenciano les cita para comparecer para dar explicaciones. Y huyó, ni más ni menos, para asistir a una entrega de premios.

En esta ocasión iba a preguntarle sobre si el *molt honorable president* aprobaba que su vicepresidente segundo y responsable del área de vivienda huyese para no dar explicaciones ante la ciudadanía, para irse de parranda. Pero no hace falta que me conteste a esta pregunta porque se fue con usted a sacarse la foto.

Así que voy a reformular la pregunta, porque a la comisión sí que compareció el conseller de obras públicas, ¿por qué unos sí van a trabajar y otros no lo hacen? Su liderazgo, señor Puig, está roto, el Consell está roto. ¿Va a seguir permitiendo que algunos de sus miembros sigan ninguneando al parlamento y denigrando a la institución que nos gobierna? Los ciudadanos no nos merecemos un gobierno de incapaces que, además, ahora huyen.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el vicepresident segon del Consell.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Senyor Pascual, porten vostés ací dos anys i no s'han llogit encara ni el Reglament de les Corts Valencianes? És que no saben ni on estan vostés asseguts. (*Veus*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Vaig a dir-los, clarament, que una comissió d'obres públiques em cite per a parlar de temes de la meua gestió és el normal, eixe és el funcionament d'unes Corts i d'un parlament. Que una comissió d'obres públiques em cite per a una cosa que no em correspon i que no té res a veure amb la meua gestió (*veus*) no és el normal.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Dit això, jo ja els he comentat varies voltes. No vaig a fer com vostés en el cas Avalmadrid, en el cas Madrid, on es va demanar la compareixença de la senyora Ayuso, de la senyora Cifuentes, del senyor González, i vostés van votar no a eixa compareixença. Jo ho he dit: respecte molt el parlament i estaré ací el dia i l'hora que vostés diguen, però, per favor, mirem agenda.

Moltes gràcies. (*Veus i aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, continuarem ara amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula la... (*veus*)

Senyories, per favor.

Que formula la il·lustre diputada síndica del Grup Parlamentari Unides Podem. Quan vosté vullga.

Senyories, escoltarem la pregunta de control que formula la síndica del Grup Parlamentari Unides Podem. Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Lima Gozálbez:

Gracias, señor *president*.

Bon dia, senyories, senyor president, membres del Consell, valencians, valencianes.

Esta pandemia nos ha dado muchas lecciones sobre lo que realmente importa en momentos de crisis y nos ha demostrado que la sanidad pública valenciana es nuestra

mejor baza para enfrentar al virus. Sin embargo, venimos de un legado donde la sanidad se entendía como una mercancía más, con concesiones a grandes empresas privadas. ¿Es casual la relación entre los apellidos de estas empresas y quienes integran las filas de la derecha? Los Zaplana, los Concepción, los De Rosa, los Llombart, personas que ahora están utilizando a los trabajadores y las trabajadoras para tratar de dividir el Botànic y de provocar tensiones, que no lo necesitamos porque tenemos soluciones.

Esta misma semana hemos visto esta actitud. Gracias al trabajo de la *conselleria* de transparencia sabemos que Ribera Salud retiene información y sigue sin remitir la documentación que se ha requerido desde la Generalitat Valenciana. Esto tiene un nombre, señorías, tiene un nombre, y se llama chantaje. Chantaje al pueblo valenciano, a la soberanía valenciana.

¿Piensan ustedes que al hacer esto, realmente, se están preocupando por la salud de las valencianas y los valencianos? ¿O es que lo único por lo que se preocupan es por la tasa de su beneficio y por mantener sus privilegios? Precisamente este es uno de los motivos por los que nació el Botànic, cortar de raíz con las lógicas mercantilistas de los servicios públicos, acabar con estas lógicas mercantilistas.

Este compromiso lo iniciamos con el modelo de gestión pública directa en la reversión del hospital de Alzira. Un modelo exitoso que da garantías jurídicas y laborales y que consigue nuestro principal objetivo que es blindar la sanidad pública valenciana. Ahora estamos cerca de la próxima parada, el hospital de Torrevieja, y tenemos la obligación de mantenernos firmes y no desviarnos del camino que nos asegure preservar la sanidad pública frente a intentos de volver a privatizarla. Porque, como dice la vicepresidenta Oltra, en este país parece que para privatizar haya una autopista, pero para desprivatizar tan solo un camino lleno de piedras.

Señor *president*, todos los sindicatos, todos, los seis sindicatos, las plataformas de usuarios y usuarias de la sanidad pública, coinciden en lo que quieren y en lo que queremos para nuestra sanidad pública valenciana, lo que queremos para el Hospital de Torrevieja, para los radiólogos, las radiólogas, que están fuera hoy con su lucha. Hoy, además, celebramos que el gobierno de La Rioja, del PSOE, por fin revertirá la radiología a la sanidad pública, a la gestión pública, y esto es lo que queremos también para el País Valenciano. Sí se puede, señor *president*.

Nos llaman..., algunos nos dicen que somos fundamentalistas, y lo único que pedimos es defender la sanidad pública, y más en una época de pandemia.

Pero somos un espacio político responsable y sabemos que nuestra comunidad es un referente, en el que se está fijando todo el país, en la desprivatización de la sanidad. Y, por eso mismo, el instrumento que utilizamos sí que es de vital importancia, porque tenemos la enorme responsabilidad de continuar con el modelo de gestión con el que nos comprometimos, y es uno, es el modelo de Alzira.

Ya lo hicimos una vez, lo hizo el gobierno del Botànic. Le repetimos que la gestión pública directa es la única vía que Unides Podem contempla para la reversión, y de ahí no

vamos a quitar ni una coma, porque queremos la sanidad pública cien por cien para la ciudadanía. Porque, al final, siempre son los mismos los que acaban cargando con las consecuencias de la avaricia de unos pocos.

Por ello, tengamos memoria. Dejemos de plantear fórmulas mercantilistas y hagamos políticas valientes dirigidas a la gran mayoría social y, sobre todo, poniendo el foco en la juventud, que solo conoce unos servicios públicos desmantelados y un mercado laboral lleno de precariedad.

Por todo ello, señor *president*, le preguntamos: ¿considera que el Botànic debe continuar con el modelo de gestión pública directa en la desprivatización de la sanidad de la Comunitat Valenciana para seguir siendo un referente en el conjunto del país?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada formulada la pregunta, escoltarem la resposta pel president del Consell.

El señor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Lima, moltes gràcies.

La crisi sanitària, com vosté deia al començament de la seua intervenció, ha fet ben evident la necessitat d'una sanitat pública, universal, gratuïta d'accés per a tota la ciutadania, però també una sanitat de qualitat. No és suficient que la sanitat siga pública, necessitem una sanitat pública de major qualitat, perquè en este temps també hem vist les nostres febleses. Grans fortaleces del sistema públic però també grans problemes, que hem de superar.

I hem de fer un servei valencià de salut, un servei públic el més potent possible i el més eficaç possible. I el més eficaç també, perquè al final són els recursos dels ciutadans, i no són infinits els recursos. I, per tant, cal intentar aprofitar bé tots els recursos per tal de fer eixe sistema; que eixe sistema no està en absolut en qüestió, tot el contrari. És este govern qui va començar el procés de desprivatització i és este govern qui continuarà fent-ho, però ho farà amb intel·ligència, i ho farà, evidentment, parlant, dialogant, com s'ha vingut fent des de fa mesos.

Però també és ben cert que cal vore quin és el model millor, perquè no podem fer un debat de l'instrument com si fora el debat fonamental, a mi em pareix bé, vosté pot plantejar allò que estime convenient, però no és una qüestió que estiga atacant els principis del que és l'acció de govern. Perquè no és aixina, un instrument és un instrument, i cal vore quin és l'instrument millor en cada moment.

En l'ADN del Botànic està la lluita contra la desigualtat. L'impuls, també, del creixement econòmic, la millora de

l'equitat, i això dins d'una societat democràtica, inclusiva i moderna. Eixa és la concepció enfront del que foren retallades, privatitzacions i l'abandonament. Una aposta basada en les conviccions i en els fets, perquè vull reiterar el que s'ha fet en sanitat des del 2015.

Una de les primeres prioritats va ser reconstruir el sistema públic, que ens el trobàrem molt deteriorat. Aixina, s'han incrementat els pressupostos de la Generalitat en sanitat un 37 % entre el 2015 i el 2021, dos mil milions d'euros més. Hem convergit, això és un element molt fonamental, hem convergit en la despesa sanitària respecte a la mitjana espanyola, estàvem a quasi sis punts i ara estem un punt per damunt.

Per tant, eixes són les dades reals. En els pitjors moments de l'anterior crisi, la recepta de la dreta va ser aplicar la major retallada de la història a la sanitat pública, un 18 %, del 13 al 10. És a dir, una baixada de quasi un 20 %. Ara fa uns dies, presentàvem el pla d'infraestructures sanitàries, dotat de 658 milions, d'algunes obres molt importants que ja estan en marxa.

En qualsevol cas, queda molt per fer, perquè sí que és necessari, i com a una lliçó de la pandèmia, enfortir un sistema públic, no només sanitari, també social, també educatiu. Tot el que és l'estat del benestar, tot el model social és el que cal enfortir. I ara estem en un bon moment, perquè fins i tot hi ha molts defensors del desmantellament de l'estat del benestar que estan amagats. Tornaran, el neoliberalisme torna sempre, però el que està clar és que almenys hem d'intentar posar unes bases consistents perquè el sistema públic siga absolutament sostenible, finançable, eficaç i capaç de donar resposta des de la qualitat.

I vam començar, i vull reiterar-ho hui, fent una qüestió que va ser fonamental, perquè moltes vegades la memòria es perd i, per tant, convé recordar els fets del que ha sigut el canvi en el govern. La universalització de l'assistència sanitària, primera decisió. 80.000 persones que no tenien accés a la sanitat van tindre accés a la sanitat. L'eliminació del copagament, única comunitat autònoma que ho va fer en el seu moment. Alguns encara estan pagant, un milió i mig de valencians i valencianes ja no van haver de pagar els medicaments. I l'accés al medicament de l'hepatitis C, hem invertit 254 milions d'euros, 254 milions d'euros per a salvar 16.000 persones. Clar, clar que és una manera diferent de vore la història i l'acció política.

Ara, després de recuperar, fa tres anys, la gestió pública del departament sanitari, cal fer una anàlisi seriosa de com podem millorar la gestió també en aquests departaments que han de recuperar-se. Perquè ací vam viure, com vosté deia, l'epicentre del major experiment privatitzador de la sanitat pública, però ara és un moment de..., van posar quasi el 20 % de la població baix departaments privatitzats, però ara és el moment de fer el que es va fer, clarament. L'1 d'abril del 2018 es va retornar a la xarxa pública La Ribera i ara, el 15 d'octubre, tornarà a la xarxa pública Torrevieja.

Però el més important, el més important és fer-ho de la millor manera possible, i és evident que és exigible que tot el món faça el que ha de fer. El primer que ha de fer, evidentment, com vosté ha dit, és que l'empresa ha de donar tota la documentació per poder atendre allò que és fonamental.

I el més important, són els ciutadans, per damunt de quin siga l'instrument, primera qüestió, els ciutadans i les ciutadanes, la millor atenció possible. En segon lloc, els drets dels treballadores i, en tercer lloc, un model capaç de ser sostenible, eficaç, eficient i que done la millor resposta que es mereixen els valencians i valencianes.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Votació dels punts primer, segon tercer, cinqué, sisé seté i huité de l'ordre del dia de la 41.ª sessió de les Corts Valencianes

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, amb esta resposta culminem el punt número 12 del nostre ordre del dia i tot seguit passarem a votacions.

En primer lloc... *(veus. Pausa)*

Senyories, anem a passar a votació. Farem, en primer lloc, votació en urna, que és el primer punt del nostre ordre del dia, que és l'elecció per substitució d'una de les persones que conformen la delegació de les Corts Valencianes que ha de defensar, davant el Congrés dels Diputats, la Proposició de Llei de modificació de la disposició addicional segona de la Constitució espanyola per a la reintegració efectiva del dret civil valencià, presentada pels grups parlamentaris socialista, popular, Compromís i Unides Podem, registre d'entrada 1.856 del BOCV 14, punt primer.

Elecció..., per tant, senyories, anem a votar en urna. Anem a cridar a les seues senyories, per la secretària primera de la mesa, i depositarem el vot en l'urna. Anem a donar inici a la votació.

Sí, cridem a votació. *(Veus)* Ah, perdó. *(Rialles)*

La senyora secretària primera:

Bon dia.

(La secretària primera crida per ordre alfabètic les diputades i els diputats perquè depositen la papereta en l'urna)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Anem a realitzar l'escrutini.

(El president fa l'escrutini de la votació)